

Поразен от това, Изаки паднал на колене пред момичето. То се приближило и му казало:

— Поздравявам те, храбрий и благородний Изаки, победител на злия магйосник!... Ти виждаш, какво направи, като победи черния вжлк, под кожата на който се криеше сам магйосника. Той преди много години омагйоса цялото наше царство и със своята магйосническа сила преобжрна нас на гущери и змии, а нашите кжщи на камжни!... Изаки! За твоето благодеяние ти ще управляваш отсега нататжк нашата страна и ще станеш мой мжж. Изаки останал като гржмнат и едвам смутено казал:

— Всичко това е хубаво, но все пак ми е жал защо аз убих този старец!... Ако знаех, каква е работата, аз бих го усмирил без да го убивам.

— Не, ти ни спаси с мжжеството си. Ти ще ни управляваш с мждроста си, — рекла девойката.

— Да живее Изаки, нашия спасител, — звикал сжбрания народ и направили Изаки свой цар.

Ярослав Снежин

Нашата крава

Бялата ни крава,
Ей година става
Как млеко ни дава.

Тя се казва Лила,
Аз сжм я кржстила.

Тя теленце беше,
Мене веселеше.

Щом изгрей зората
Хващаме полята

У дома е расла,
Нея аз сжм пасла.

Хубава е Лила,
Мила, тжрпелива.

И година става
Бялата ни крава
Как мляко ни дава.

Жоро

С тая книжка изпращаме „Слжнчице“, брой 7.

Редактор: Елин-Пелин

Уредник: Ал. Спасов